

אִפִּיק כָּל אֵינוֹן נִשְׁמָתִין וְאִתְעַבְרַת נִוקְבָא, כְּלֵהוּ
 קַיִימִין לְגוּ בְּקוֹרְטָא דְלְגוּ בְּסִטּוֹ קוֹרְטָא.

וְכֵד סִיחָרָא אִתְפְּגִים בְּתֵהוּא סְטָרָא דְחַוְיָא בִישָׂא,
 כְּדִין כָּל אֵינוֹן נִשְׁמָתִין דְנִפְקִין, אִף עַל גַּב
 דְכְּלֵהוּ דְכִיִּין וְכְלֵהוּ קְדִישִׁין, הוֹאִיל וְנִפְלוּ בְּפְגִימוֹ,
 בְּכָל אֵינוֹן אֲתֵרִי דְמָטוּ אֵינוֹן נִשְׁמָתִין כְּלֵהוּ אֲתִפְרוּ
 וְאִתְפְּגִימוּ בְּכַמְה צְעָרִין בְּכַמְה כְּאִבִּין, וְאִילִין אֵינוֹן
 (נִשְׁמָתִין וְאֲתֵרִין) (נִיָּא נִשְׁמָתִין דְאֲתֵרִין דְפְגִימוֹ) דְאֲתֵרֵי בְּהוּ קְדִישָׂא
 כְּרִיד הוּא לְבָתֵר דְאֲתִפְרוּ, וְאִף עַל גַּב דְנִשְׁמָתִין
 בְּעַצְבּוֹ וְלֹא בְחֵדוֹן.

רְזָא דְמִלְחָה שְׂרִיִין כְּגוֹזָנָא דְלְעִילָא גּוֹפָא אִתְפְּגִים,
 וְנִשְׁמָתָא לְגוּ כְּגוֹזָנָא דְלְעִילָא, וְדָא כְּגוֹזָנָא
 דְדָא, וּבְגִין כְּךָ אֵלִין אֵינוֹן דְבִעִיִין לְחֵדְתוּתִי
 בְּחֵדְתוּתָא דְסִיחָרָא, וְעַל אֵלִין כְּתִיב, (ישעיה סו) וְהָיָה מִיַּדִּי

לשון הקודש

כְּאִבִּים, וְאֵלוּ הֵם [נִשְׁמוֹת וּמְקוֹמוֹת] וְנִיָּא
 נִשְׁמוֹת שֶׁל מְקוֹמוֹת שֶׁל פְּגָם] שְׁמֵתְרָצָה בְּהֵם
 הַקְדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא אַחַר שְׁנֵשְׁבְרוּ, וְאִף
 עַל גַּב שְׁהֵנִשְׁמוֹת בְּעַצֵּב וְלֹא בְשִׁמְחוֹת.
 סוּד הַדְּבַר שׁוֹרִים כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, הַגּוֹף
 נִפְגָּם, וְהֵנִשְׁמָה בְּפְגִים כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה,
 וְזֶה כְּמוֹ זֶה. וּמִשׁוֹם כְּךָ אֵלוּ הֵם
 שְׁצָרִיכוֹת לְהִתְחַדֵּשׁ בְּהִתְחַדְּשׁוֹת
 הַלְבָנָה, וְעַל אֵלוּ כְּתוּב (ישעיה סו) וְהָיָה

שְׁשׁוּפַע וְיוֹצֵא, מוֹצִיא כָּל אוֹתָן הַנִּשְׁמוֹת
 וְהַנְּקֵבָה מִתְעַבְרַת, כְּלָם עוֹמְדִים בְּפְגִים
 בְּחֵצֵר לְפְגִים מְחַצֵּר מְצַפֵּה שְׁמִיחִים.
 וְכִשְׁחֵלְבָנָה נִפְגַּמַת בְּאוֹתוֹ צַד שֶׁל
 הַנְּחָשׁ הָרַע, אִזּוּ כָּל אוֹתָן נִשְׁמוֹת
 שְׁיוֹצְאוֹת, אִף עַל גַּב שְׁכֵלְן טְהוּרוֹת וּכְלֵן
 קְדוּשׁוֹת - הוֹאִיל וְנִפְלוּ בְּפְגָם, כְּכָל
 אוֹתָם מְקוֹמוֹת שְׁהֵגִיעוּ אוֹתָן הַנִּשְׁמוֹת,
 כְּלָם נִשְׁבְּרוּ וְנִפְגְּמוּ בְּכַמְה צְעָר וְכַמְה

חֲדָשׁ בְּחֻדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבַּת בְּשַׁבְּתוֹ יבֹא כָּל בֶּשֶׂר
לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנָיו אָמַר יי'. כָּל בֶּשֶׂר וְדָאֵי, וְדָאֵין
יִתְחַדְתּוּן בְּכֹלָא. וּבְעֵינֵין לְחֻדְתוּתֵי בְּחֻדְתוּתָא דְסִיְהָרָא.

וְדָאֵין אֵינוֹן בְּשׁוֹתְפוּתָא חֲדָא בְּסִיְהָרָא פְּגִימִין
בְּהַהוּא פְּגִימוֹ דִּילָהּ, וּבְגִין כְּדֵי אִיהִי שְׂרִיא

בְּגִוּוּיָהּוּ תְדִיר וְדָא שְׂבָקָא לֹון כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (ישעיה

נ"ז) וְאַתְּ דְּכָא וְשַׁפְּל רוח. וּבְתִיב, (תהלים לד) קָרוֹב יי'

לְנִשְׁפְּרֵי לֵב, לְאֵינוֹן דְּסְבְּלֵי עִם סִיְהָרָא הַהוּא פְּגִימוֹ,

אֵינוֹן קְרִיבִין לָהּ תְדִיר. וְעַל דָּא לְהַחֲיוֹת לֵב נְדְכָאִים,

בְּאֵינוֹן חַיִּים דְּאַתְיִין לָהּ לְאַתְחַדְתָּא יְהֵא לֹון חוֹלְקָהוֹן,

אֵינוֹן דְּסְבְּלֵי עִמָּה יִתְחַדְתּוּן עִמָּה.

וְדָאֵין אֶקְרוֹן יְסוּרִין שְׁל אַהֲבָה, שְׁל אַהֲבָה אֵינוֹן

וְלֹא מַנְיָה דְּהַהוּא בַר נֶשׁ. שְׁל אַהֲבָה, אֵינוֹן

דְּאַתְפְּגִים נְהוּרָא שְׁל אַהֲבָה זִוְטָא דְאַתְדַּחֲיָא מֵאַהֲבָה

לשון הקודש

דְּכָא וְשַׁפְּל רוח, וּבְתוֹב (תהלים לד) קָרוֹב

הוּ לְנִשְׁפְּרֵי לֵב. לְאוּתֵם שְׁפוּבְלִים עִם

הַלְבָּנָה, אוּתוֹ הַפְּגָם הֵם קְרוּבִים לָהּ

תְּמִיד. וְעַל זֶה לְהַחֲיוֹת לֵב נְדְכָאִים,

בְּאוּתֵם הַחַיִּים שְׂבָאִים לָהּ לְהַתְחַדְּשׁ

יְהִיָּה לָהֶם חֶלְקָם, אוּתֵם שְׁפוּבְלִים עִמָּה
יִתְחַדְּשׁוּ עִמָּה.

וְאֵלוֹ נְקָרָאִים יְסוּרִים שְׁל אַהֲבָה. שְׁל
אַהֲבָה הֵם, וְלֹא מֵאוּתוֹ הָאָדָם. שְׁל

מִדֵּי חֲדָשׁ בְּחֻדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבַּת בְּשַׁבְּתוֹ

יבֹא כָּל בֶּשֶׂר לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנָיו אָמַר ה'.

כָּל בֶּשֶׂר וְדָאֵי, שְׂאֵלוֹ יִתְחַדְּשׁוּ בְּכֹל.
וְצִרִיכִים לְהַתְחַדְּשׁ בְּהַתְחַדְּשׁוֹת

הַלְבָּנָה.

וְאֵלוֹ הֵם בְּשַׁתְּפוּת אַחַת עִם הַלְבָּנָה

פְּגוּמִים בְּאוּתוֹ הַפְּגָם שְׁלָהּ, וּמִשׁוּם כְּדֵי
הִיא תְּמִיד שׁוֹרָה בְּתוֹכֵם, שְׂאִינָה

עוֹנֵבַת אוּתֵם, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (שם נ"ז) וְאַתְּ

רָבָה. בְּגִין כִּד אֵלִין אֵינוֹן חֵבְרִים מְשַׁתְּפִים בְּהַדָּה.
 זַכָּא חוֹלְקֵהוֹן בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאֵתִי, דְּאֵינוֹן
 זְכוּ לְהָא לְמַתְוֵי חֵבְרִים בְּהַדָּה, עֲלִיִּהוּ כְּתִיב, (תהלים
 קכב) לְמַעַן אֲחֵי וְרַעֵי וְגו'.

פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה נב) הִנֵּה יִשְׁכִּיל עַבְדֵי יְרוּם וְנִשְׂא
 וְנִבְה מְאֹד. זַכָּא חוֹלְקֵהוֹן דְּצַדִּיקֵיִיא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גְּלִי לֹון אֲרַחֵי דְּאוּרֵיִתָּא לְמַתְדָּ.
 בְּהוּ. תָּא חַזִּי, הָא קָרָא רָזָא עֲלָאָה אִיהוּ, הִנֵּה יִשְׁכִּיל
 עַבְדֵי וְאוּקְמוּתָה. אֲבָל תָּא חַזִּי, כִּד בְּרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא עֲלְמָא, עֶבֶד לָהּ לְסִיחָרָא וְאוּעֵר לָהּ נְהוּרָהָ
 דְּהָא לִית לָהּ מְנַרְמָה כְּלוּם. וּבְגִין דְּאוּעֵירַת גְּרָמָה,
 אֲתַנְהָרָא בְּגִין שְׂמֻשָּׁא, וּבְתוּקָא דְּנְהוּרִין עֲלֵאִין.

וּבְזִמְנָא דְּהָהּ בִּי מִקְדָּשָׁא קַיִים, יִשְׂרָאֵל הוּו

לשון הקודש

לְהֵם דְּרַבִּי הַתּוֹרָה לְלַבֵּת בְּהֵם. כֹּא
 רָאָה, הַפְּסוּק הִנֵּה הוּא סוּד עֲלִיוֹן, הִנֵּה
 יִשְׁכִּיל עַבְדֵי וּבְאֵרוּתָה. אֲבָל כֹּא רָאָה,
 כְּשִׁבְרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת הָעוֹלָם,
 עָשָׂה אֵת הַלְבָנָה וְהַקְסִין לָהּ אֵת אוֹרָה,
 שְׁחַרְי אִין לָהּ מַעְצָמָה כְּלוּם. וּמִשּׁוּם
 שְׁהַקְסִינָה אֵת עַצְמָהּ, הַאִירָה בְּגִלְל
 הַשְּׂמֻשׁ וּבְחֻזְק הָאוּרוֹת הָעֲלִיוֹנִים.

וּבְזִמְנָן שְׁהִיָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיִם, יִשְׂרָאֵל
 הִיוּ מְשַׁתְּדִלִים בְּקַרְבָּנוֹת וְעוֹלוֹת

אֲהֵבָה, אוֹתָם שְׁנַפְנָם הָאוּר שֶׁל
 הָאֲהֵבָה הַקְסִינָה שְׁגַדְחִית מֵאֲהֵבָה
 רָבָה. מִשּׁוּם כִּד אֵלָה הֵם חֵבְרִים
 מְשַׁתְּפִים עִמָּה. אֲשַׁרְי חֲלָקָם בְּעוֹלָם
 הִזָּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׁהֵם זְכוּ לָזֶה לְהִיּוֹת
 חֵבְרִים עִמָּה, עֲלִיָּהֶם כְּתוּב (שם קכב)
 לְמַעַן אֲחֵי וְרַעֵי וְגו'.

פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה נב) הִנֵּה יִשְׁכִּיל עַבְדֵי
 יְרוּם וְנִשְׂא וְנִבְה מְאֹד. אֲשַׁרְי חֲלָקָם
 שֶׁל הַצַּדִּיקִים שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גְּלָה

מִשְׁתַּדְּלִין בְּקוֹרְבָנֵי וְעֲלוֹנֵי וּפּוֹלְחָנֵי, דְּהוּוּ עֲבָדִין
 בְּחֵי וְלִינְאֵי וַיִּשְׂרְאֵלֵי בְּגִין לְקִשְׂרָא קִשְׂרִין וְלֹאֲנַהֲרָא
 נְהוּרִין. וְלִבְתַּר דְּאֲתַחֲרַב בֵּי מְקַדְשָׁא אֲתַחֲשֵׁד נְהוּרָא,
 וְסִיחָרָא לָא אֲתַנְהִירַת מִן שְׂמִשָּׁא, וְשְׂמִשָּׁא (דף קפא ע"ב)
 אֲסַתְּלַק מִנָּה וְלֹא אֲתַנְהִירָא, וְלִית לָךְ יוֹמָא דְלֹא
 שְׁלֵטָא בֵּיה לְוֹטִין וְצַעְרִין וְכֹאֲבִין בְּמַה דְּאֲתַמַּר.

וּבְהַהוּא זְמַנָּא דְמִטֵּי זְמַנָּא דְסִיחָרָא לְאֲתַנְהִירָא, מַה
 כְּתִיב הִנֵּה יִשְׁפִּיל עַבְדִּי, עָלֶיהָ דְסִיחָרָא
 אֲתַמַּר הִנֵּה יִשְׁפִּיל עַבְדִּי דָּא הוּא רָזָא דְמַהִימְנוּתָא.
 הִנֵּה יִשְׁפִּיל, דְּאֲתַעַר אֲתַעְרוּתָא לְעִילָא כְּמֵאן דְּאֲרַח
 רִיחָא וְאֲתֵי לְאֲתַעְרָא וְלֹאֲסַתְּפִלָּא. יְרוּם, מְסִטְרָא
 דְנְהוּרָא עֲלָאָה דְכָל נְהוּרִין.

יְרוּם, בְּמַה דְּאֲתַאמַר, (ישעיה ל) וְלִכְן יְרוּם לְרַחֲמֵכֶם.
 וְנִשְׂא, מְסִטְרָא דְאַבְרָהָם. וְגַבְהָ, מְסִטְרָא

לשון הקודש

מה כתוב? הנה ישפיל עבדי. נאמר על
 הַלְבָנָה הִנֵּה יִשְׁפִּיל עַבְדִּי, זְהוּ סוּד
 הָאֲמוּנָה. הִנֵּה יִשְׁפִּיל - שְׂמִתְעוּרְרַת
 הַתְעוּרְרוּת שְׁלֹמְעֵלָה, כְּמִי שְׁהָרִיחַ רִיחַ
 וּבָא לְהַתְעוּרַר וְלְהַסְתַּפֵּל. יְרוּם - מִצַּד
 הָאוּר הַעֲלִיּוֹן שֶׁל כָּל הָאוּרוֹת.

יְרוּם - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה ל) וְלִכְן יְרוּם
 לְרַחֲמֵכֶם. וְנִשְׂא - מֵהַצַּד שֶׁל אַבְרָהָם.

ועבודות שהיו עושים הכהנים ולוים
 וַיִּשְׂרְאֵלִים כְּדֵי לְקִשְׂרַת קִשְׂרִים וְלְהֵאִיר
 אוֹרוֹת. וְלֹאֲחַר שֶׁנְּחַרְבַּת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
 נְחַשְׁדַּת הָאוּר, וְהַלְבָנָה לֹא הוּאֲרָה מִן
 הַשְּׂמֶשׁ, וְהַשְּׂמֶשׁ הַסְתַּלַּק מִמֶּנָּה וְלֹא
 הֵאִירָה, וְאִין לָךְ יוֹם שֶׁלֹּא שׁוֹלֵטִים בּוֹ
 קָלְלוֹת וְצַעַר וְכֹאֲבִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּתְבָּאֵר.
 וּבְאֲוֵתוֹ זְמַן שֶׁהִגִּיעַ זְמַן הַלְבָנָה לְהֵאִיר,

דִּי־צַחֲקָ. מְאֹד, מִסְטָרָא דִּי־עֵקֶב. וְאַף עַל גַּב דְּאוּקְמוּתָא,
וְכֹלָא תַד בְּרִזָּא דְחֻכְמָתָא.

וּבְהַהוּא זְמַנָּא יתְעַר קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֶתְעָרוּתָא
עֲלָאָה לְאַנְהָרָא לָהּ לְסִיחָרָא בְדִקָּא יְאוּת
כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (ישעיה ל) וְהָיָה אֹרֹךְ הַלְבָנָה כְּאֹרֹךְ
הַחֲמָה וְאֹרֹךְ הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַע־עֶתִים כְּאֹרֹךְ שְׁבַע־עֶת
הַיָּמִים. וּבְגִין כֶּךָ יתּוֹסֵף בָּהּ רוּחַ עֲלָאָה, וּבְגִין כֶּךָ
יתְעָרוּן בְּדִין כָּל אֵינֹן מִיִּתְיָא דְאֵינֹן גּוֹ עֲפָרָא. וְדָא
הוּא עֲבָדִי, רָזָא דְמִכְתָּחַן דְּמֵאֲרִיָּה בִּידִיהּ. כְּמָה דְאַתְּ
אָמַר, (אל עבדו זקן ביתו וכמה דאת אמר), (בראשית כד) וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם
אֶל עֲבָדָיו, דָּא סִיחָרָא כְּמָה דְאַתְּמָר, מִטְטְרוּן דְּאִיתְּו
עָבֵד שְׁלִיחָא דְמֵאֲרִיָּה.

זְקָן בֵּיתוֹ כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (תהלים לו) נֶעַר הָיִיתִי גַם

לשון הקודש

יתְעָרוּרוּ אֵין כָּל אוֹתָם הַמֵּתִים שְׁהֵם
בְּתוֹךְ הַעֲפָרָא. וְהוּוּ עֲבָדִי, הַסּוֹד
שְׁמִפְתָּחוֹת רַבּוֹנוּ בְּדוּדוּ, כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר וְאֵל
עֲבָדוֹ זְקָן בֵּיתוֹ, וְכֵמוֹ שְׁנֵאָמַר (בראשית כד) וַיֹּאמֶר
אֲבִרְהָם אֶל עֲבָדָיו. זֶה הַלְבָנָה כְּמוֹ
שְׁנֵאָמַר, מִטְטְרוּן שְׁהוּא עָבֵד שְׁלִיחָ
רַבּוֹנוּ.

זְקָן בֵּיתוֹ, כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר (תהלים לו) נֶעַר
הָיִיתִי גַם זְקָנְתִּי. הַמִּשְׁלַל בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ,

וּגְבַהּ - מִהַעֲדָ שֶׁל יִצְחָק. מְאֹד - מִצְדוֹ
שֶׁל יַעֲקֹב. וְאַף עַל גַּב שְׁבִאֲרוּהוּ, וְהַכֵּל
אַחַד בְּסוֹד שֶׁל הַחֻכְמָה.

וּבְאִתּוֹ זְמַן יַעֲוֹרֵר הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא
הַתְּעוֹרְרוֹת עֲלִיזוּנָה לְהֵאִיר לְלִבְנָה
כְּרֵאוּי, כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר (שם) וְהָיָה אֹרֹךְ
הַלְבָנָה כְּאֹרֹךְ הַחֲמָה וְאֹרֹךְ הַחֲמָה יִהְיֶה
שְׁבַע־עֶתִים כְּאֹרֹךְ שְׁבַע־עֶת הַיָּמִים. וּמִשּׁוֹם
כֶּךָ תִּתּוֹסֵף לָהּ רוּחַ עֲלִיזוּנָה, וּמִשּׁוֹם כֶּךָ

זָקַנְתִּי. הַמּוֹשֵׁל בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ, בְּגִין דְּכָל גְּוֹנִין אֶתְחִיזוּן
בֵּיה יְרוֹ"ק וְחַו"ר וְסוּמ"ק.

שִׁים נָא יָדָךְ תַּחַת יְרֻכִי, דָּא הוּא צַדִּיק רָזָא דְמִלָּה,
קִיּוּמָא דְעֵלְמָא. דְּהָא כִּדִּין הָאִי עֶבֶד מִמְנָא
בְּרָזָא עֲלָאָה לְאַחֲזִיָּא לֹוֹן לְדִיּוּרִי עֶפְרָא וְיִתְעַבִּיד
שְׁלִיחָא בְּרוּחָא דְלַעִילָא וְלֶאֱתַבָּא רוּחִין וְנִשְׁמַתִּין
לְאַתְרֵיהוּ לְאַיְנוּן גּוּפִי (ס"א דְאַתְאֲכִלוּ) דְּאַתְבָּלוּ וְאַתְרַקְבוּ
תַּחֲזוּת עֶפְרָא.

וְאַשְׁבִּיעֶךָ בְּנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם. וְאַשְׁבִּיעֶךָ, מָאִי
וְאַשְׁבִּיעֶךָ. לְאַתְלַבְּשָׂא בְּרָזָא דְשִׁבְעַ
נְהוּרִין עֲלֵאִין דְּאַיְנוּן רָזָא דְשְׁלִימוּ עֲלָאָה. אֲשֶׁר לֹא
תִקַּח אִשָּׁה, דָּא הוּא גּוּפָא דְתַחֲזוּת עֶפְרָא דְאִית לִיה
קִיּוּמָא לְאַקְמָא מֵעֶפְרָא. דְּכָל אֵינּוֹן דְּאַתְקַבְּרוּ בְּה
וְזָכוּ לְאַתְקַבְּרָא בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל אֵינּוֹן יִתְעַרְוּן

לשון הקודש

וְנִרְקְבוּ תַחַת הָעֶפֶר.
וְאַשְׁבִּיעֶךָ בְּה' אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם.
וְאַשְׁבִּיעֶךָ - מה זה וְאַשְׁבִּיעֶךָ? לְהַתְלַבֵּשׁ
בְּסוּד שֶׁל שִׁבְעָה אֹרוֹת עֲלִיּוֹנִים, שֶׁהֵם
סוּד הַשְּׁלֵמוֹת הָעֲלִיּוֹנָה. אֲשֶׁר לֹא תִקַּח
אִשָּׁה - זֶהוּ הַגּוּף שֶׁתַּחַת הָעֶפֶר שֶׁיֵּשׁ לוֹ
קִיּוּם לְהַקִּים מִהָעֶפֶר, שֶׁכָּל אוֹתָם
שֶׁנִּקְבְּרוּ בְּה' וְזָכוּ לְהַקְבֵר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל,

מִשׁוּם שֶׁכָּל הַגְּוֹנִים נִרְאִים בּו יְרוֹ"ק וְלִבָּן
וְאֲדָר"ם.

שִׁים נָא יָדָךְ תַּחַת יְרֻכִי - זֶהוּ הַצַּדִּיק,
סוּד הַדְּבָר קִיּוּם הָעוֹלָם, שֶׁחֲרִי אֲזוּ הָעֶבֶד
הַזֶּה מִמְנָה בְּסוּד עֲלִיּוֹן לְהַחֲיוֹת אֶת
שׁוּבְנֵי הָעֶפֶר, וְיַעֲשֶׂה שְׁלִיחַ בְּרוּחַ שֶׁל
מַעְלָה לְהַשִּׁיב הַרוּחֹת וְהַנְּשָׁמוֹת
לְמִקְוָמָן לְאוֹתָם גּוּפִים וְשִׁנְאֲכִלוּ שֶׁהִתְבָּלוּ

בְּקִדְמוּתָא, כְּמָה דְאֻקְיָמָנָא. דְכִתְיִב, (ישעיה כו) יְחִיו
 מִתִּיד, בְּקִדְמוּתָא אֲלִין מִתִּין דְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל. נְבִלְתִי
 יְקוּמוּן, אִינוּן מִתִּין דְשָׂאֵר אֲרַעָאן. וְעַל דָּא לְאִינוּן
 גּוֹפִיהוּן דְיִשְׂרָאֵל דְאַתְקַבְּרוּ תַמָּן, וְלֹא לְגוֹפִי דְשָׂאֵר
 עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה דְאַסְתָּאבָּא אֲרַעָא מִיְנֵיהוּ.

וְעַל דָּא אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי. מָאי לְבָנִי. דְכָל
 נְשָׁמָתִין דְעֵלְמָא דְנִפְקִי מִהֵוּא נְהָר דְנִגְדִיד
 וְנִפְיָק, אִינוּן בְּנִין לְקִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא. וְעַל דָּא אֲשֶׁר
 לֹא תִקַּח אִשָּׁה, דָּא גּוֹפָא. לְבָנִי, דָּא נְשָׁמָתָא. מְבִנּוֹת
 הַכְּנַעֲנִי, אֲלִין גּוֹפִין דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, דְזָמִין
 קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְנַעֲרָא לֹון מְאַרְעָא קִדְשָׁא. כְּמָה
 דְאַתְ אָמַר, (איוב לח) וַיִּנְעֲרוּ רַשְׁעִים מִכְּנָה. כְּמָאן
 דְמִנְעַר טְלִיתָא מְזוּתָמָא דִּילָהּ.

לשון הקודש

מאותו נהר ששופע ויוצא, הם בנים
 לקדוש-ברוך-הוא. ועל זה אשר לא
 תקח אשה - זה הגוף. לבני - זו
 הנשמה. מבנות הכנעני - אלו גופות
 של עמים עובדי עבודה זרה שעתידי
 הקדוש ברוך הוא לנער אותם מהארץ
 הקדושה, כמו שנאמר (איוב לח) וינערו
 רשעים מכנה, כמי שמנער טלית
 מהזקמה שלה.

הם יתעוררו בראשונה, כמו שבארנו,
 שכתוב (ישעיה כו) יחיו מתידי, בראשונה -
 אלו המתים של ארץ ישראל. נבלתי
 יקומו - אותם המתים של שאר
 הארצות. ועל זה לאותם גופים של
 ישראל שנקברו שם, ולא לגופות שאר
 העמים עובדי עבודה זרה שהארץ
 נטמאה מהם.

ועל כן, אשר לא תקח אשה לבני. מה
 זה לבני? שכל נשמות העולם שיוצאות

כִּי אֵל אֶרְצִי וְאֵל מוֹלַדְתִּי תִלְךְ. אֶרְצִי, דָּא הִיא
 אֶרְעָא קַדִּישָׁא דְאִיהוּ קַדְמָאָה לְכָל שְׂאָר אֶרְעִין
 כְּמָה דְאִתְמַר. (ועל דא כי אל ארצי דא ארעא קדישא דאיהו דיליה בין כל
 שאר ארעין דפליג לון לממנן אחרנין) וְעַל דָּא כִּי אֵל אֶרְצִי, וְאֵל
 מוֹלַדְתִּי. פִּינּוּן דְאָמַר אֵל אֶרְצִי מַהוּ וְאֵל מוֹלַדְתִּי.
 אֵלָא אֵל אֶרְצִי כְּמָה דְאִתְמַר, (מהו) וְאֵל מוֹלַדְתִּי אֵלִין
 אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל.

תָּא חַזִּי, מַה כְּתִיב, וַיִּקַּח הָעֶבֶד כְּמָה דְאִתְמַר.
 עֲשָׂרָה גְמֻלִים, אֵלִין אֵינּוּן עֲשָׂרָה דְרָגִין דְהֵאִי
 עֶבֶד שְׁלָמָא עֲלֵיהוּ, כְּגוֹנָא דְלַעֲיָלָא. מְגַמְלֵי אֲדָנִיו,
 דְאֵינּוּן כְּתִיבָא גּוֹנָא מִמֶּשׁ כְּמָה דְאִתְמַר, וְהֵאִי עֶבֶד
 שְׁלָמָא וְאִתְתַּקַּן בְּהוּ.

וְכָל טוֹב אֲדָנִיו בִּידּוֹ, כָּל הַהוּא טִיבוּ רִיחִין
 עֲלָאִין דְנִפְקִי מִגּוֹ אֵינּוּן נְהוּרִין וּבוֹצֵינִין

לשון הקודש

מוֹלַדְתִּי? אֵלוּ הֵם יִשְׂרָאֵל
בא ראה מה כתוב, ויקח העבד – כמו
 שנתבאר. עשרה גמלים – אלו הם עשר
 דרגות שהעבד הזה שולט עליהם כמו
 שלמעלה. מגמלי אדניו – שהם באותו
 גון ממש, כמו שנתבאר, והעבד הזה
 שולט ונתקן בהם.
וְכָל טוֹב אֲדָנִיו בִּידּוֹ – כל אותו טוב

כִּי אֵל אֶרְצִי וְאֵל מוֹלַדְתִּי תִלְךְ. אֶרְצִי
 – זו הארץ הקדושה שהיא ראשונה
 לְכָל שְׂאָר הָאֶרְצוֹת, כְּמוֹ שְׁנַתְבָּאָר. וְעַל
 זֶה כִּי אֵל אֶרְצִי, זֶה הָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא שְׁלוֹ בֵּין
 כָּל שְׂאָר הָאֶרְצוֹת שְׁחֵלַק אוֹתָם לְמַמְנִים אַחֲרֵיהֶם,
 וְעַל זֶה כִּי אֵל אֶרְצִי וְאֵל מוֹלַדְתִּי. פִּינּוּן
 שְׂאָמַר אֵל אֶרְצִי, מַה זֶה וְאֵל מוֹלַדְתִּי?
 אֵלָא אֵל אֶרְצִי, כְּמוֹ שְׁנַתְבָּאָר. (מה זה) וְאֵל

עֲלָאִין. וְכֹל טוֹב אֲדָנִין, הֵהוּא שְׁמוּשָׁא דְשְׁמוּשָׁא
דְּאַתְמִשְׁכָּא בָּהּ בְּסִיחָרָא.

וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל אֲרַם נֶהְרַיִם, דָּא אֶתְר דְּאַרְעָא
קַדִּישָׁא דְּבִכְתּוּב תַּפְּנִן רַחֵל כּוּד חֲרִיב בְּי
מְקַדְשָׁא. וַיִּבְרַךְ הַגְּמָלִים מִחוּץ לְעִיר אֶל בְּאֵר הַמַּיִם,
לְאַתְתַּקְפָּא חִילָהָא בְּתוֹקְפָהָא כְּדָקָא יְאוּת עַד לֹא
תִיעוּל לְאַקְמָא לֹון לְאַיִנוּן גּוּפִין.

לְעֵת עֶרֶב, מָאֵי לְעֵת עֶרֶב. דָּא עֶרֶב שַׁבַּת
דְּאַיְהוּ זְמַנָּא דְּאַלְפֵי שְׁתִּיתָאָה. לְעֵת עֶרֶב כְּמָה
דְּאַתְּ אָמַר (תהלים קד) וְלַעֲבוּדְתוֹ עֲדֵי עֶרֶב, וּכְתִיב, (ירמיה
ו) כִּי יָנֹטוּ צְלָלֵי עֶרֶב.

לְעֵת צֵאת הַשָּׁאֲבֹת, דְּהֵהוּא זְמַנָּא זְמִינִין לְמִיקָם
וְלְאַחֲיָא בְּקַדְמִיתָא מְכַל שְׂאֵר בְּנֵי עַלְמָא,
אַיִנוּן דְּשָׂאֲבֵי מִימּוֹי דְּאַזְרִייתָא (ושאבין), בְּגִין דְּאַתְעַסְקוּ

לשון הקודש

מִרְם תַּכְנִס לְהַקִּים אֶת אוֹתָם הַגּוּפִים.
לְעֵת עֶרֶב, מָה זֶה לְעֵת עֶרֶב? זֶה עֶרֶב
שַׁבַּת שְׁהוּא הַזְּמַן שֶׁל הָאֵלֶּף הַשְּׁשִׁי.
לְעֵת עֶרֶב - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קד)
וְלַעֲבוּדְתוֹ עֲדֵי עֶרֶב, וּכְתוּב (ירמיה ו) כִּי
יָנֹטוּ צְלָלֵי עֶרֶב.

לְעֵת צֵאת הַשָּׁאֲבֹת - שְׁפֹאוֹתוֹ זְמַן
עֲתִידִים לְקוּם וּלְהַחְיוֹת. כְּרֵאשׁוּנָה
מְכַל שְׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם אוֹתָם שְׁשׂוֹאֲבֵים

הַרְיָחוֹת הָעֲלִיּוֹנִים שְׁשׂוֹאֲבֵים מִתּוֹךְ אוֹתָם
אוֹרוֹת וּמְאוֹרוֹת עֲלִיּוֹנִים. וְכֹל טוֹב אֲדָנִין
- אוֹתוֹ הַשְּׁמוּשׁ שֶׁל הַשְּׁמֵשׁ שְׁנִמְשָׁבָה
בָּהּ בְּלִבְנָה.

וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל אֲרַם נֶהְרַיִם - זֶהוּ
הַמְּקוֹם שֶׁל הָאֲרִיז הַקְּדוּשָׁה שְׁשֵׁם
בְּכֵתָה רַחֵל כְּשֶׁחֲרַב בֵּית הַמְּקַדָּשׁ.
וַיִּבְרַךְ הַגְּמָלִים מִחוּץ לְעִיר אֶל בְּאֵר
הַמַּיִם - לְהַתְחַזֵּק בְּחָהּ בְּחֻקָּהּ כְּרֵאוּי

לְשֹׂאבֵי מַיִם דְּאוּרֵייתָא, וְאֶתְתַקְפוּ בְּאֵילָנָא דְחַיִּי,
וְאֵינוּן יַפְקוּן בְּקַדְמֵיתָא, דְּאֵילָנָא דְחַיִּי גְרָמָא לֹון
דִּיקוּמוּן בְּקַדְמֵיתָא כְּמָא דְאֶתְמַר.

וּבְנֹת אַנְשֵׁי הָעִיר יֵצְאֵת. מָא יוֹצְאוֹת, כְּמָה דְאֶתְ
אָמַר (ישעיה כו) וְאֶרֶץ רַפְאִים תִּפְּיֵל, דְּזַמְינָא
אַרְעָא לְמַפְלַט מְנָה כָּל גּוֹפִין דְּאֵינוּן בְּגִוּוּהַ, וְעַל דָּא
כְּתִיב יֵצְאֵת. לְשֹׂאבֵי מַיִם, לְנַטְלָא נְשֻׁמְתָא וְלַקְבָּלָא
לָהּ כְּדָקָא יְאוֹת מְתַקְנָא מֵאַתְרָה כְּדָקָא חַיִּי.

וְחַיָּה הִנְעֵרָה אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיהָ הֲטִי נָא כִּדְךָ
וְאַשְׁתָּה, בְּגִין דְּהָא אֶתְמַר, דְּכָל אֵינוּן נְשֻׁמְתִין
דְּעֵלְמָא דְּאֶתְקִימוּ בְּהַאי עֵלְמָא וְאַשְׁתַּדְלוּ לְמַנְדַּע
לְמַאֲרִיהוֹן בְּרֹזָא דְּחֻכְמַתָּא עֲלָאָה. אֵיחֵי סְלַקְתָּ
וְאֶתְקִיַמְתָּ בְּדַרְגָּא עֲלָאָה עַל כָּל אֵינוּן דְּלֹא אֶתְדַבְּקוּ
וְלֹא יַדְעוּ, וְאֵינוּן אֶתְקִימוּן בְּקַדְמֵיתָא. וְדָא הוּא

לשון הקודש

כְּדָ כְּתוּב יֵצְאֵת. לְשֹׂאבֵי מַיִם - לְטַל
נְשֻׁמָּה וְלַקְבָּלָה כְּרָאוּי מְתַקְנַת
מִמְקוּמָה כְּרָאוּי.

וְחַיָּה הִנְעֵרָה אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיהָ הֲטִי נָא
כִּדְךָ וְאַשְׁתָּה, מִשּׁוּם שְׁחַרְי נִתְבַּאֲרַר,
שְׁכַל אוֹתָן נְשֻׁמּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם
שֶׁהִתְקִימוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהִשְׁתַּדְּלוּ לְדַעַת
אֶת רַבּוֹנָם בְּסוּד הַחֻכְמָה הָעֲלִינָה,
הִיא עוֹלָה וּמְתַקְיַמְתָּ בְּדַרְגָּה עֲלִינָה עַל

מַיִם הַתּוֹרָה וְנוֹשְׂאִים, כְּדִי שִׁיתְעַסְקוּ
לְשֹׂאבֵי מַיִם הַתּוֹרָה, וְהִתְחַזְּקוּ בְּעֵין
הַחַיִּים, וְהֵם יֵצְאוּ בְּרֵאשׁוֹנָה, שְׁעֵין
הַחַיִּים גְּרַם לָהֶם שְׁיֻקּוּמוּ בְּרֵאשׁוֹנָה,
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבַּאֲרַר.

וּבְנֹת אַנְשֵׁי הָעִיר יֵצְאֵת, מַה זֶה
יֵצְאֵת? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה כו) וְאֶרֶץ
רַפְאִים תִּפְּיֵל, שְׁעֵתִידָה הָאֶרֶץ לְפַלַּט
מִמְנָה כָּל הַגּוֹפּוֹת שֶׁהֵם בְּתוֹכָהּ, וְעַל

שאלתא דקאים ההוא עבד למנדע ולמשאל, במה
אתעסקת ההיא נשמתא בהאי עלמא.

ואמרה אלי גם אתה שתה, אנת בעי למשתי
ולאתשקיא בקדמיתא, ובתרך וגם
(ל) גמליך אשקה. בגין דכל אינון שאר רתיבין אף
על גב דאתשקיין מהאי דרגא, בלהו אתשקיין
מפולחנא דעדיקיא דידיעי פולחנא דמאריהון בדקא
יאות. דעדיקיא ידעי לספקא לכל דרגא ודרגא
בדקא יאות. ועל דא וגם (ל) גמליך אשקה. ודאי
היא האשה אשר הכית יי לבן אדני. ודאי ההיא
(ס"א באתעוררתא דגלותא דילי) איהו גופא דאודמן לההיא
נשמתא עלאה.

תא חזי, דהא אתמר דתיאובתא דדכורא לגבי

לשון הקודש

מהדרגה הזו, כלם נשקים מעבודת
הצדיקים שיודעים עבודת רבונם
בראוי, שהצדיקים יודעים לספק לכל
דרגה ודרגה בראוי. ועל זה וגם
(ל) גמליך אשקה. ודאי היא האשה אשר
הכית ה' לבן אדני. ודאי ההיא וס"א
בהתעוררות של התפלה שליח הוא הגוף
שהודמן לאותה הנשמה העליונה.

בא ראה, שהנה נתבאר שתשוקת
הזכר לנקבה עושה נשמה, ותשוקת

כל אותם שלא נדבקו ולא ידעו, והם
מתקיימים בראשונה. וזו השאלה
שעמד אותו העבד לדעת ולשאל,
במה התעסקה אותה הנשמה בעולם
הזה.

ואמרה אלי גם אתה שתה, אתה
צריך לשתות ולהיות משקה
בראשונה, ואחריך - וגם (ל) גמליך
אשקה, משום שכל אותם שאר
המרכבות, אף על גב שנשקים

נוֹקְבָא עֶבֶד נִשְׁמָתָא. וְתִיאֻבְתָּא דְנוֹקְבָא לְגַבֵּי
 דְכוּרָא סְלָקָא וְאִתְעָרַב בְּתַדָּה דְלַעִילָא וְאִתְפְּלִיל דָּא
 בְּדָא וְעֶבֶד נִשְׁמָתָא. וּבְגִין כֶּךָּ הִיא הָאִשָּׁה. דָּא הוּא
 גּוֹפָא וְדָאֵי דְאִיהוּ זְמִינָא לְהַהוּא רְעוּתָא דְנִשְׁמָתָא
 דְנִפְקָא מִן דְכוּרָא.

וְאִינּוּן גּוֹפִין זְמִינִין לְאִתְעָרָא בְּקַדְמִיתָא כְּדָקְאֻמְרוּן.
 וּלְבַתֵּר דְאֵלִין יְקוּמוּן, יְקוּמוּן כָּל אַחַרְגִּין
 דְבִשְׂאָר אַרְעָאן, וְיִתְקַיְמוּ בְקִיּוּמָא שְׁלִים, וְיִתְחַדְתּוּן
 בְּחַדְתוּתָא דְסִיחָרָא, וְיִתְחַדֵּשׁ עַלְמָא כְּמַלְקְדִּיּוּן. וּכְדִין
 כְּתִיב בְּהַהוּא זְמַנָּא (תהלים קד) יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו.

וּבְגִין כֶּךָּ (ישעיה נב) הִנֵּה יִשְׁכִּיל עַבְדִּי, לְאַהֲדָרָא
 נִשְׁמָתִין כָּל חַד וְחַד לְאַתְרֵיהּ. יְרוּם
 וְנִשְׂא וְגָבַהּ מְאֹד, מִסְטָרָא דְכָל אִינּוּן דְרַגִּין
 עַלְאִין כְּדָקְאֻמְרוּן.

לשון הקודש

בְּהַתְחַדְּשׁוֹת הַלְבָנָה, וְיִתְחַדֵּשׁ הָעוֹלָם
 כְּמוֹ מְקַדְּם, וְאִז כְּתוּב בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן (תהלים
 קד) יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׂיו.
 וּמִשׁוּם כֶּךָּ, הִנֵּה יִשְׁכִּיל עַבְדִּי –
 לְהַחְזִיר הַנְּשָׁמוֹת כָּל אַחַת וְאַחַת
 לְמְקוּמָהּ. יְרוּם וְנִשְׂא וְגָבַהּ מְאֹד –
 מֵהַצַּד שֶׁל כָּל אוֹתָן הַדְּרָגוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת,
 כְּמוֹ שְׂאֻמְרוּנוֹ.

הַנְּקֻבָּה לְזָכַר עוֹלָה וּמִתְעָרַב עִמָּה
 שְׁלֻמְעֵלָה, וְנִבְלָלִים זֶה עִם זֶה וְעוֹשֶׂה
 נִשְׁמָה. וּמִשׁוּם כֶּךָּ, הִיא הָאִשָּׁה – זֶהוּ
 הַגּוֹרֵף וְדָאֵי, שֶׁהוּא זְמִין לְאוֹתוֹ רְצוֹן שֶׁל
 הַנְּשָׁמָה שִׁינְעָאָה מִן הַזָּכָר.
 וְאוֹתָם הַגּוֹפִים עֲתִידִים לְהִתְעוֹרֵר
 בְּרֵאשׁוּנָה, כְּמוֹ שְׂאֻמְרוּנוֹ. וְלֵאחֶר שְׂאֵלוֹ
 יְקוּמוּ, יְקוּמוּ כָּל הָאֲחֵרִים שֶׁבִשְׂאָר
 הָאֲרָצוֹת וְיִתְקַיְמוּ בְקִיּוּם שְׁלֵם, וְיִתְחַדְּשׁוּ

כַּאֲשֶׁר שָׁמְמוּ עָלֶיךָ רַבִּים בֵּן מִשְׁחַת מֵאִישׁ מֵרְאֵהוּ
 וְתֹארוּ מִבְּנֵי אָדָם. (ישעיה נב) תָּא תְּזִי, דְּהָא
 אֲתָמַר דְּבַר אֲתַחְרַב בֵּי מִקְדָּשָׁא, וְשִׁכְנֵתָא אֲתַגְלִי
 בְּגוּ אַרְעָן נֹכְרָאִין בִּינֵיהוּ. מַה כְּתִיב, (ישעיה לג) הֵן
 אֲרֵאלִם צָעְקוּ חֲצָה מִלְּאֲבֵי שָׁלוֹם מִרְ יִבְכְּיוּן. כְּלָהוּ
 בָּבוּ עַל דָּא, וְקִשְׁרוּ בְּכִיָּה וְאַבְלָא. וְכָל דָּא עָלָה
 דְּשִׁכְנֵתָא דְּאֲתַגְלִיָּא מֵאֲתַרְהָ, וְכַמְּה דְּאִיהִי מִשְׁתַּנִּית
 מִכְּמַה דְּהָתָּה. אוֹף הָכִי בַּעֲלָה לָא נְהִיר נְהוּרִיָּה
 וְאַשְׁתַּנִּי מִכְּמַה דְּהָתָּה, דְּכְתִיב, (ישעיה יג) חֲשַׁךְ הַשָּׁמַשׁ
 בְּצֵאתוֹ. וְעַל דָּא כְּתִיב בֵּן מִשְׁחַת מֵאִישׁ מֵרְאֵהוּ.

דְּבַר אַחַר בֵּן מִשְׁחַת מֵאִישׁ מֵרְאֵהוּ, מֵהֵאֵי עֶבֶד
 דְּאַשְׁתַּנִּי דְּיוֹקְנִיָּה וְגוֹנִיָּה מִכְּמַה דְּהָתָּה. דְּבַר
 אַחַר בֵּן מִשְׁחַת מֵאִישׁ מֵרְאֵהוּ, כְּמַה דְּאַתְּ אָמַר, (ישעיה
 א) אֲלִבֵּישׁ שָׁמַיִם קְדָרוֹת וְשִׁק אֲשִׁים כְּסוֹתָם. דְּהָא

לשון הקודש

שְׁהִיְתָה, אִף כִּד בַּעֲלָה לָא מֵאִיר אורו
 וְהִשְׁתַּנָּה מִכְּמַו שְׁהִיָּה, שְׁכַתוֹב (שם א')
 חֲשַׁךְ הַשָּׁמַשׁ בְּצֵאתוֹ, וְעַל זֶה כְּתוּב בֵּן
 מִשְׁחַת מֵאִישׁ מֵרְאֵהוּ.

דְּבַר אַחַר בֵּן מִשְׁחַת מֵאִישׁ מֵרְאֵהוּ –
 מֵהָעֶבֶד הַזֶּה שְׁהִשְׁתַּנָּה דְּיוֹקְנֵנוּ וְגוֹנֵנוּ
 מִכְּמַו שְׁהִיָּה. דְּבַר אַחַר בֵּן מִשְׁחַת
 מֵאִישׁ מֵרְאֵהוּ – כְּמַו שְׁנֵאמַר (שם א')
 אֲלִבֵּישׁ שָׁמַיִם קְדָרוֹת וְשִׁק אֲשִׁים

(ישעיה נב) כַּאֲשֶׁר שָׁמְמוּ עָלֶיךָ רַבִּים בֵּן
 מִשְׁחַת מֵאִישׁ מֵרְאֵהוּ וְתֹארוּ מִבְּנֵי אָדָם,
 בַּא רְאֵה, שְׁהִיָּה נְאֻמַר שְׁכַתוֹב שְׁכַתוֹב
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְהִשְׁכִּינָה גְלִתָּה לְתוֹךְ
 אַרְצוֹת נְכָרִיּוֹת בִּינֵיהֶם, מַה כְּתוּב? (שם
 א') הֵן אֲרֵאלִם צָעְקוּ חֲצָה מִלְּאֲבֵי שָׁלוֹם
 מִרְ יִבְכְּיוּן, כְּלָם בָּבוּ עַל זֶה וְקִשְׁרוּ בְּכִיָּה
 וְאַבְל, וְכָל זֶה עַל הַשְׁכִּינָה שְׁגָלְתָה
 מִמְּקוֹמָה. וְכַמְּה שְׁהִיא מִשְׁתַּנִּית מִכְּמַו

מִיּוֹמָא דְאַתְחַרְבַּ בִּי מִקִּדְשָׁא לָא קִיַּיְמוּ שְׁמַיִם
 בְּנִהוּרָא דְלְהוֹן, וְרִזָּא דְמִלְּה בְּרַכָּאן לָא שְׂרַיִין אֶלָּא
 בְּאַתְר דְאַשְׁתַּפְּחוּ דְכַר וְנוֹקְבָא, וְאוֹקְמוּהָ. כְּמָה דְאַתְּ
 אָמַר, (בראשית ב) זָכַר וְנִקְבָּה בְּרָאם וַיְבָרֶךְ אֹתָם. וּבְגִין
 כִּד מְשַׁחַת מֵאִישׁ מֵרְאֵהוּ.

וְדָא הוּא כְּמָה דְכְּתִיב, (ישעיה נז) הַצְדִּיק אָבַד, אָבוּד
 אִו נְאָבַד לֹא נְאָמַר, אֶלָּא אָבַד, דְּלֹא שְׂרַיִין
 בְּרַכָּאן אֶלָּא בְּאַתְר דְאַשְׁתַּפְּחוּ דְכַר וְנוֹקְבָא כְּחֻדָּא
 כְּמָה דְאַתְמָר. בְּגִין דָּא בְּהָהוּא זְמַנָּא דְלֹא אֲשַׁתַּפַּח
 (דף קנב ע"ב) דְבוּרָא בְּחֻדָּה, וְכִדִּין פֶּל אֵינּוּן נִשְׁמַתִּין דְנִפְקִי
 כְּלָהוּ תְּוִי לְהוּ שְׁנוּיָא מִכְּמָה דְהוּוּ בְּזְמַנָּא דְשְׁמִשָׁא
 אֲתַתְּפַר בְּסִיחְרָא כְּמָה דְאַתְמָר. וְעַל דָּא אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת
 יַעֲקֹב יוֹסֵף וְגו' וְאַתְמָר.

וְהוּא נַעַר, בְּגִין דְּלֹא מִתְּפַרְשִׁין לְעֵלְמִין, צַדִּיק

לשון הקודש

שורות פְּרָכוֹת אֶלָּא בְּמָקוֹם שְׁנַמְצָאִים
 זָכַר וְנִקְבָּה יַחַד, כְּמוֹ שְׁנַתְּפַאֲר. מִשׁוּם
 זֶה בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁלֹא נִמְצָא הַזְכָּר עִמָּה,
 וְאִז כָּל אוֹתָן נִשְׁמָוֹת שְׁיוּצָאוֹת, לְכַלּוֹן
 הִיָּה לְהֵן שְׁנוּי מִכְּמוֹ שְׁהִיוּ בְּזְמַן
 שְׁהַשְׁמִשׁ מִתְּחַפֵּר בְּלִבְנָה, כְּמוֹ
 שְׁנַתְּפַאֲר. וְלִכְּן אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף
 וְגו', וְנִתְּבַאֲר.

וְהוּא נַעַר, מִשׁוּם שְׁאִין נִפְרָדִים

כְּסוּתָם. שְׁחַרֵי מַיּוּם שְׁנַתְּחַרְבַּ בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ לֹא עָמְדוּ הַשְּׁמַיִם בְּאוֹרָם, וְסוּד
 הַדָּבָר – הַפְּרָכוֹת לֹא שׁוֹרוֹת אֶלָּא
 בְּמָקוֹם שְׁנַמְצָאִים זָכַר וְנִקְבָּה, וּבְאַרְוֵהוּ
 כְּמוֹ שְׁנַמְצָאִים (בראשית ב) זָכַר וְנִקְבָּה בְּרָאם
 וַיְבָרֶךְ אֹתָם, וּמִשׁוּם כִּד מְשַׁחַת מֵאִישׁ
 מֵרְאֵהוּ.

וְזֵהוּ בְּכְתוּב (ישעיה נז) הַצְדִּיק אָבַד. אָבוּד
 אִו נְאָבַד לֹא נְאָמַר, אֶלָּא אָבַד, שְׁאִין

וַעֲדִי"ק בְּחֶדָא אֵינוֹן, בְּמָה דְאִיהִי אֶתְקַרִיאת בְּשֵׁמָא
דְּדְכוּרָא, תְּכִי נָמִי אֶתְקַרִי אִיהוּ בְּשֵׁמָא דִּילָהּ דְּכְתִיב
וְהוּא נֶעַר.

אֶת בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת בְּנֵי זִלְפָּה, בְּכֻלְהוּ קָוִימָא
לְחֻדְתָּא לֹוֹן בְּדָקָא יְאוּת וּלְאַשְׁתַּעְשַׁעָא לֹוֹן
בְּחֻדְוָה דִּילֵיהּ. דְּכֻלְהוּ עֲנַפִּין וּבְכֻלְהוּ עָלִין, בְּכֻלְהוּ
מִתְבָּרְכִין בְּחֻדְוָה דִּילֵיהּ.

אַלְהָה תְּלֻדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף, בְּמָה דְאֶתְמַר דְּכָל
דִּיוֹקְנָא דִּיעֲקֹב הָוָה בֵּיהּ בִּיוֹסֵף, וְכָל מַה
דְּאִירַע לְהֵאִי אִירַע לְהֵאִי, וְתִרְוּוּיָהּוּ בְּחֶדָא אֲזֵלִי. וְדָא
הוּא רְזָא דְאֶת ו'ו' דְאֲזֵלִי תִרְוּוּיָהּוּ בְּחֶדָא, בְּגִין דְאֵינוֹן
רְזָא חֶדָא וְדִיוֹקְנָא חֶדָא.

וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דְּבַתָּם רָעָה, הָא אֹיְקָמוּהָ דְחָוָה
אָמַר לְאֲבוּי עֲלִיָּיהּוּ דְחָוּוּ אֲכֵלִי שְׂיִיפָא מִבְּעֵלִי

לשון הקודש

אַלְהָה תְּלֻדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף, כְּמוֹ שְׁנַתְבְּאָר,
שְׁכָל דְמוֹתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב הִיָּתָה בִּיוֹסֵף, וְכָל
מַה שְׂאֲרַע לָזֶה אֲרַע לָזֶה, וּשְׁנִיָּהֶם
הוֹלְכִים יחד. וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁל הָאוֹת ו'ו',
שְׁשֻׁנִיָּהֶם הוֹלְכִים יחד, מְשׁוּם שֶׁהֵם סוּד
אֶחָד וְדְמוֹת אֶחָת.

וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דְּבַתָּם רָעָה, הָרִי
פְּרִשׁוּהָ שֶׁהָיָה אוֹמֵר לְאֲבוּי עֲלִיָּהֶם שֶׁהִיוּ

לְעוֹלָמִים, צִדִּי"ק וְעֲדִי"ק הֵם יחד. כְּמוֹ
שֶׁהָיָה נִקְרָאת בְּשֵׁם שֶׁל הַזְּכָר, גַּם כִּף
הוּא נִקְרָא בְּשֵׁם שְׁלָהּ, שְׁכָתוּב וְהוּא
נֶעַר.

אֶת בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת בְּנֵי זִלְפָּה. בְּכֻלְהֶם
עוֹמְדֵת לְחַדֵּשׁ אוֹתָם פְּרָאוּי וּלְהַשְׁתַּעְשַׁע
לָהֶם בְּשִׂמְחָה שְׁלוֹ. שְׁכָל הָעֲנַפִּים וְכָל
הָעֵלִים, כֻּלָּם מִתְבָּרְכִים בְּשִׂמְחָתוֹ.

חַיִּין כִּד אֵינּוֹן חַיִּין. וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דְּבַתָּם רָעָה, וְכִי
 הָא בְּמַנְיָנָא הוּוּ אֵינּוֹן בְּנֵי שְׂפָחוֹת, חֵידָּ הוּוּ מְזֻלְזָלִין
 בְּהוֹן בְּנֵי לָאָה, וְחֵידָּ הוּוּ אַכְלִין אַכְר מִן חַחֵי וְהוּוּ
 עֶבְרִין עַל פְּקוּדָא דְּמֵאֲרִיחוֹן. דְּהָא פְּקִיד עַל בְּנֵי נַח
 פְּקוּדָא דָּא. בְּמָה דְּאֵת אָמַר, (בראשית ט) אַךְ בְּשָׂר
 בְּנַפְשׁוֹ דְּמֹו לֹא תֹאכְלוּ, וְאֵינּוֹן הוּוּ אַכְלִי לִיה וְעֶבְרִין
 עַל פְּקוּדָא דְּמֵאֲרִיחוֹן. אֶלָּא יוֹסֵף הָוָה קְאָמַר, וְעַל
 דָּא אֶתְעַנְשׁ.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אֶת דְּבַתָּם רָעָה, בְּמָה דְּאוּקְמוּהָ
 דִּיהֵבֵי עֵינֵיהוּ בְּכַנּוֹת אֲרַעָא, וְדָא הוּוּ דְּבַתָּם
 רָעָה. לִינְקָא לְכָל אֵינּוֹן דְּרַגְוִין דְּלֹא קְדִישִׁין (ד"א ל"ג אף
 על גב) דְּאֵתְיִין מְסַטְרָא מְסַאבָּא:

וְיִשְׂרָאֵל אָהֵב אֶת יוֹסֵף מִכָּל בְּנָיו כִּי בֶן זְקֻנִים
 הוּוּ לֹו וְעָשָׂה לֹו כְּתַנְת פְּסִים. רַבִּי

לשון הקודש

אותם ועוברים על מצות רבונם? אלא
 יוסף היה אומר, ועל זה נענש.

רבי יהודה אומר, את דבתם רעה –
 כמו שפארוהו שנתנו עיניהם בכנות
 הארץ, ונהו דבתם רעה, להיניק את כל
 אותן הדרגות שאינן קדושות וד"א אף על
 שפאות מצד הטמאה.

וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי

אוכלים איבר מבעלי חיים פשהם חיים.
 ויבא יוסף את דבתם רעה, וכי זה במנן
 היו אותם בני השפחות, איך היו
 מזולזלים בהם בני לאה, ואיך היו
 אוכלים איבר מן החי והיו עוברים על
 מצות רבונם, שהרי צוה על בני נח
 מצוה זו, כמו שנאמר (בראשית ט) אך בשר
 בנפשו דמו לא תאכלו, והם היו אוכלים